

George CHIRILA

Ar trebui...*)

Ar trebui să murim sus pe Cozla
Spun fetei care-l iubește pe Print.
Primăverile curg reci peste ploape.

*) Din „Orientalia” — volum în curs de apariție.

Ion GREZIA

Izvoarele luminilor

Din lună, din Tara Nimănuî
curge Alb purificat în statui;
Albastru curge din Steaua Tirziu;

Victor STAN

Clipă de pace

Se fringe pe suflet
O iederă
Zbor nevăzut, alb
Să-și depeze.

Ioan LEȚU

Acum

Nimeni nu știe de cind te aștept,
Iubito, să vii să-mi dai mila
De sub umbre reci de brădet

Tatăl meu

Tatăl meu, toți anii și i-a urcat
ca un șoim, dincolo de pământ;
Pe negrul geamblac al pădurii de sonde

Sofica LUCHIAN

Cuvîntul rotund

Rămînem tineri murîndu-ne
Că ne alcătuim păsări
Și ne smulgem din sînge

Am rostul cuvîntul rotund
Peste vatra legendelor.

Altfel ne-am fi putut desprinde
De adevărul luminii,
Adîncindu-ne-n lut.

Să ne lumineze doar soarele-nainte.
Crescîndu-ne aripi
Și zări!

Germinație

Mi-am ruminat livada
De poame și uitare
Colind de frumusețe

O, cîntec de vecie
Ce mi-ai sortit urecușul luminii
Să mă doară,
Mă bîntuie de toamnă prin cîmpie

Vasile POPOVICI

Colț de stea

Soarele, agățat de brad,
căzu între porumbi
să se refacă;

balansau stele;
ca un ochi de sticlă,
o stea singularică
uitată acolo, uitată,

rămase adînc în creștetul meu...

Maria Lica-BOIȚA

Motiv

Îmi ard plecarea în mugurii zilelor
și cînt la marginea orelor.
cînd nu mai am pași,
cu ultimul rug
îmi sărbătoresc aceeași întoarcere.

Elena CUGLER

Amintiri despre CALISTRAT HOGAȘ

Treceam, tocmal, prin feta vitrinelor librăriei
care poartă numele marelui îndrăgostit al Munților Neamțului

Cu cîțiva ani înainte de moartea sa, mi-a fost dat să-l cunosc pe scriitor în casa lui cucoană

„Iată, vine Domnul Hogaș!” — strigă, aproape, într-o zi, dumneac!, cu glasul puțin răgușit,

„In adevăr — pe sub ferestră tocmal trecea o pălărie neagră, cu boruri largi, apoi se auzi o hățuie în ușă și-n prag apăru cel așteptat.

După ce-au mai vorbit ei de cite și mai multe, kazda i-a spus: „Fetei noastre îi place foarte mult să citească...”

foarte lung la mîncă și mi se adresă, cu glasul în care avea ceva din tunetele îndepărtate ale zilelor de vară:

„Ce-ai citit din scrierile mele?” „Cred că... aproape pe toate...” răspunsei, zăpăcită de întrebarea ce mi-o pusea acest om

„Voi fi fost pe atunci, cîm prin elina a treia sau a patra de liceu, în vîrstă cînd începusem a hănuși adevăratele vîrți, așa că sîm pe deopotrivă unicele crîmpoie din... nu din „Părintele Ghermanuță”, nici din „Hălăuța”

„Cu glasul înăbușit de emoție și cu obrazul roșu — roșii, am răspuns, fără să mai aud nimic decît un fel de țuțit blestemat în urechi: „Floricea!”

„Așa?...” „Ei, bravo ție!” — Si acest stăpîn al singurățiiilor, care nu se emoționase nici în fața urmelor de urși și mistreți, sau chiar în înfîlîrile cu ei, își pipăi — cum fără motiv — cravata mare, ce-i atîna de la gît, uitîndu-se spre cucoana Victoria care, și mai trîndăfănos ca de obicei, aplauda, încîntată de răspunsul micii prietene.

„Cu siguranță că amîndoi stîni — dumnealui mai bine, dumneacii mai puțin bine — cine fusese Floricea și ce ungher tainic stăpîniși în galeria amintirilor aceluia care pîrea — și fusese chiar — atît de tare — în fața slăbiciunilor pămîntene.

RITMURI CONTEMPORANE

Din creațiile

membrilor cenaclului literar

„Calistrat Hogaș”

Cronică de cenaclu

Membru activ al cenaclului literar „Calistrat Hogaș”, prezent la dezbateri cu intervenții care dovedesc o cunoaștere temeinică a fenomenului poetic contemporan.

Este ceea ce reamărcă și George F. Dinulescu, adăugînd, în plus, lipsa de practozitate, de confuzii, unora sănătos și ironie de calitate”. Referindu-se la aceleasi scrieri („Pastorala” și „Povestea reusitei”), Ioan Grezia le-a socotit mai degrabă niște creații din domeniul satirei în care, furat de cuvînt, de frumusețea lui intrinsecă, autorul „se îndepărtează de la adevărată poezie”

Discuțiile au fost aprinse și, în mare parte, contradictorii. În timp ce Carol Alexandru a acuzat poezia de „o evidentă raminere la suprafața simțurilor, de o diluare inexplicabilă”, iar H. Mihăilescu de „o luptă nerecolovată între conciziune și gîluare, între abstrus și accesibil”, C. Ciobotaru, Smarandă chiar o tendință spre „forma fără conținut” (altruistic considerăm, exagerată).

Discuțiile au fost aprinse și, în mare parte, contradictorii. În timp ce Carol Alexandru a acuzat poezia de „o evidentă raminere la suprafața simțurilor, de o diluare inexplicabilă”, iar H. Mihăilescu de „o luptă nerecolovată între conciziune și gîluare, între abstrus și accesibil”, C. Ciobotaru, Smarandă chiar o tendință spre „forma fără conținut” (altruistic considerăm, exagerată).

Muzeul memorial „Calistrat Hogaș” din Piatra Neamț.

Foto: SIMON POMPEI

Elena POPOVICI

Toamnă în veacul XX

- cînt pentru voi -

Culeg și eu, din viața fermecată.
Rămășiî struguri printre frunze moarte
Si storc aroma tare, care-îmbată,
In cupa celor ce purtau, odată,
Prin via vieții, botniți cu lacată.

Gh. I. SIMON

Taina

În ulciorul limpezit de ani
cineva a sădit
un ochi

Înspre seară
huma clipi
și vorbi cu olarul
despre minuni.

Mircea RUSU

„To be or not to be!”

faci treabă. Eu aș vrea să te întreb, tinerule, și crezi o stare propice creației, te detazezi de lume, într-un cuvînt, te

— Mot tare în timp ce... Cînd scriu sînt încorțat ca un arc și tremur! Am ceva de natură „delirium tremens”. Nu

— Tremură, dom’le! S-ar putea să fie poet. — Domnule, cînd te-apuci de scris ai vre-un motiv anume,

știu dacă ceea ce scrii dumneata te impresionează în vre-un fel? — Foarte mult. Altmînterî sînt om tare!

— Zăi? Chiar te impresionează? — Mult de tot. Cînd stau și-ni închipui că ce scriu s-ar putea referi la mine sînt plîng de milă, în-apucă, așa, o căldură, și-mi dau lacrimile.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Da, bine înțeles, dar realitatea trebuie prelucrată artistic, cîntănd.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Da, bine înțeles, dar realitatea trebuie prelucrată artistic, cîntănd.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Da, bine înțeles, dar realitatea trebuie prelucrată artistic, cîntănd.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

— Evident, evident. Am înțeles ideea. Adică, vrei să spui că ceva ce vedem și auzim nu trebuie să apară cum le-am văzut și auzit, că trebuie să intervină fantazia. Imaginația.

